

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vezeti

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A kvóta jegyében.

Pécs, 1896. október hó 15-én.

(*) Kettős jegyben indult meg a választási harc: az egyházpolitika és a kvóta jegyében. Az egyházpolitika uralmát fixírozta a néppárt alakulása; a kvóta kérdése pedig, mint a közel jövőben megoldásra váró feladatoknak egyik legfontosabbika, természetesen dominál a választási hadjárat csatakiáltásai között.

Ez az utóbbi kérdés készítette kormányelnökünket arra a hadjáratra, a mi nek még eddigéle nem volt párja a választások történetében. Csupa hivatalos emberek, pár száz stréber áll a nagyhatalmu főmufti rendelkezésére, akik életre-halálra rendelkezésre állanak, ha kell, s megszavazzák nemcsak a kvótafelemelést, sőt még Ausztria kvótájának a fedezését is.

Beállott tehát az az időszak, mikor jóformán kinevezik a képviselőket, kikből körülbelül olyan parlament verődik össze, mint az erkölcsileg elzúllott Róma szenátusa volt a császárság idejében, csak így eshetett meg, hogy Caligula lovát nevezhette ki konzulnak. Bizony nálunk is efféle konzuli, azaz ma már modernizálva: képviselői kinevezés van folyamatban, melyben csak az az egy vigasztaló van, hogy sokáig nem tarthat. Kétségbeesett, végső küzdelem ez, mely vesztét érzi.

Összes politikai pártjaink között csakis a függetlenségi és 48-as párt az, mely nyil-

tan ellene szegül minden kvóta-emelési kísérletnek, melynek hazafias vezérei beutazva az országot, mint hajdanta a véres kardot, úgy hordozzák körül vészkiáltásait: „Veszélyben a haza, megvásárolt, lekötözött emberek hada, kik képviselői-tekké tolják föl magukat, el akarják adni magát a hazát.”

Folyik a hatalmas, kétségbeesett küzdelem az egész vonalon, bérenc tollak veszik védelmükbe egyik-másik akaroknak a jelöltségét, melyekkel éppen úgy vagyunk, mint az a bizonyos izraelita, a kit egy másik hitsorsosa vett pártfogásába egy korcsmai jelenet alkalmával, midőn mindig egy-egy hatalmas pofon volt az osztályrésze; valahányszor az utóbbi fel-emelte pártfogói szavát. „Ugyan ne pártolj — kiált föl az üldözött, — mert mindig akkor kapok pofont, midőn te állsz védelmemre.” Így vagyunk azokkal a bizonyos hivatalos ujságokkal is: az ördög se bánaná azokat a kapaszkodó jelölteket, ha nem vennék őket pártfogásba azok a kiárendált tollak, a melyek csak hogy megérdemelni látszassanak a baksisokat, szakadásig zöngik kenyeretadó gazdájuknak dicséretit s bepiszkolják a tisztas ellenfelet, aki magas erkölcsi színvonalon áll az ő semmit sem érő, agyonreklamozott bábjuknál.

Javában benne vagyunk a küzdelemben; ellenfeleink összefogóztak a közös dividendákra alapított kortesharcra: hatalmas erővel kell tehát velük szembeállal-

nunk. Élet-halál harc lesz ez, melyben védjük politikai létünket, sikra szállunk elveinkért, lelkesedésünket visszük küzdelembe tiszta meggyőződésünkért.

Nagyon jól ismerjük azt a zsoldos hadat, mely velünk szemben áll. Nagyon jól tudjuk, hogy nem szívből fakadó lelkesedés, nem a hit meggyőződése vezeti őket. Hiszen lehetetlenség lelkesedni ösztön oly elvekért, melyeknek tartalma nem képes vonzóerőt gyakorolni, legfeljebb néhány rebach lovagra, akik jó pénzért mindenre képesek. Mi oly programot helyezhetünk szembe a mostani rendszerrel, mely kimutatja azt a káros befolyást, a mit ez a mostani gazdálkodás az országra nézve tett.

Hivei vagyunk a függetlenségi eszméknek és rendületlen kitartással igyekszünk ezek megvalósítására. Magyarország többi politikai pártjától áthidalhatatlan úr választ el bennünket, mert egyedül mi akarjuk az ország alkotmányának oly tiszteletes rendezését, hogy nyerje meg örendelkezési jogát és dicső történelmi multunkhoz képest megszerezzük függetlenségünket. Nem a mi világunk az, hol a politikai hitvallást pénzzel és mindenféle előnyökkel megfizetik. Félreértés, vagy rosszakaratu gyanusítás el nem tántorit s haladunk az uton, mely elvezet a haza boldogításához.

Odadobták nekünk a keztyűt, mi egy pillanatig se haboztunk fölvenni a küzdelmet. A vármegye minden kerületében ta-

A „Pécsi Figyelő” lárcája.

Honthy háza.

(Színmű 3 felvonásban, írta Herceg Ferenc. — Első előadása a pécsi nemzeti színházban ma este.)

Hercegh Ferencnek, a „Dolovai nábob” és a „Három Kázmér” szerzőjének, (jelenleg pedig Versec város kormányparti képviselő jelöltjének) fenti című új darabját adják ma este.

Honthy Attila lángoló lelkű hazafi, nemcsak szívi emberbarát s Magyarország egyik ünnepelelt nagy embere volt. Édesszavu költő s ideálista politikus a nyilvánosság előtt, a legjobb, legderékabb ember a magánéletben. Ez a ritka férfi szerencsétlen házasságot kötött; a felesége megcsalta Sass báróval, akit Honthy nagylelkűségéből fogadott a házába. Honthy megtudta a dolgot s csalódása megölte. Előbb vagy két évig, csak gyötrődött és emésztette magát; sőtét, kétségbeesett hangú verseket írt s naplójában kiöntötte lelke egész bánatát. Végre utálatossá lett előtte az egész világ s megölte magát.

Mindenki azt hiszi, hogy pillanatnyi elmezavarban követte el az öngyilkosságot,

csak bátyja Honthy megyés püspök tudja, mi okozta az öngyilkosságát. A napló az ő kezébe került; neki nem lehet kétsége.

Az öreg papot az őcsacse tette püspökké, s az öreg pap nemcsak hálás volt atyafiáért, szerette és ragaszkodott is hozzá. Anynyira, hogy tán pappak nem is volna szabad így kevélykednie atyafiának a szeretetében s tán bünhődés is volt ez a csapás. . . . Mikor megtudta a történeteket, első gondolata: a boszu volt. De Isten felvilágosította. Rájött, hogyan kell boszút állnia. Őcsacét megfosztották otthonától, megrabolták attól, hogy gyermekei lehessenek; a püspök otthont emel neki s gondoskodik róla, hogy őcsacének gyermekei legyenek az Ur előtt. A bűnben fogant, elhagyott gyermekek lesznek a Honthy Attila gyermekei s ezeknek aziluma a Honthy Attila otthona. Milliókat és milliókat áldoz egy nagy stílusú árvaház építésére s ez az azilum lesz: Honthy háza.

Ekközben pedig leperregnek az évek. Sas báró, Honthy Attila halála után feleségül vette jötevéje özvegyét s két gyermekük van, két leány. A nagyobbik lány még a Honthy nevet viseli, pedig Honthy Attila és a későbbi Sas báróné már két év óta nem voltak igazán férj és feleség, a mikor Ida született. De Ida vélt atyjának a kultuszában nő fel.

Szinte vallásos rajongással viseltetik annak az embernek az emléke iránt, akit apjának hisz; mindig azt hallotta, hogy ő egy nagy embernek a lánya, s neki különbnek kell lennie, mint más közönséges lénynek. Könyv nélkül tudja Honthy Attilának mindegyik sorát, minden este imádkozik azért, akit apjának gondol, s ha tanácsra van szüksége, ahhoz az arcképhez fordul, mely a legszebb, a legjobb, a legnemesebb és legimádottabb embert ábrázolja.

Idát két férfi akarja feleségül venni: Iván, a báró unokaöcsé, s Nemere, a püspök jószágigazgatójának a fia, a ki ügyvéd. Ida Ivánhoz vonzódik. Iván egyszer megverekedett a bárónéért, a kinek a hiruve nem éppen tökéletes, s Idában a hála olyan vonzalmat kelt, melyet szerelemnek képzelt. Nemere imádja Idát, s nem busul azon, hogy még nem talált visszonszerelmet. Megelőg-szik assal, hogy Ida: fehér lap; az ő gondja, hogy majdan az legyen ezen a fehér lapon, amit ő akar.

Nemeréről alig lehetne szó, mert a bárók is Ivánt választanák Ida férjéül, de Iván szegény, Nemere pedig gazdag. A bárók pedig megelégtették már az uri nyomorúságot. Még csak egy reményük van: hátha a püspök megbocsátja a multat s gondoskodni fog Honthy Attila árvájáról? Nem,

lálkoltak oly hazafiak, a kik vetót kiáltanak a mostani hitvány rendszernek s diadalra juttatják a zászlót, melyre az az önálló Magyarország jelszava van fölírva kvóta nélkül, közöség nélkül.

Ujabban Hentaller Lajos vette kezébe ezt a zászlót Dárdán, s Förster Aurél lobogtatja a Hegyháton; hisszük, hogy szent jelvényünk alatt győzni fognak az átkos rendszeren s kibuktatják annak eddigi képviselőit. Bár nem pártunk programján állanak, de a fegyverbarátság jogcímén pártunk lelkesen támogatja Erreth János jelöltségét Pécsen, Jagics Józsefét Mohácson.

Csak lankadatlan kitartás, a választó polgárok fölvilágosítása szükséges, pártunk jelszavaival mindenütt meg lehet buktatni ezt az üzleti berendezésű pártot, s ha a már régebben működésbe lépett jelöltjeink is kitartással lobogtatják a zászlót: Baranya és Pécs nem fog mamelukot küldeni a parlamentbe egy fiát se, a ki hajlandó Bánffy báró kedvéért még a hazaárulásra is.

Ez a kvóta jegyében improvizált választás fogja jelenteni a rendszer bukását, akár győz, akár veszít a választásokon. Ha veszít, úgy már mindjárt megbukott születésekor a kormány, ha győz, úgy legkésőbb tavaszra megbuktatja az a kicsiny, de elszánt csoport hazafi, a ki pártunkból bekerül a parlamentbe.

Nem félünk mi semmitől, hisz nem lesz sorainkban, kit számítás vezérel, hisz táborunkat a lelkesek, az önzetlenek képviselik. Legnagyobb szívvel, hazaszeretettel által törhetetlenné edzett meggyőződés fogja mindenki magával hozni, a mivel szemben kevés lesz minden presszió, minden ígérgetés, minden farizeuskodás, minden „hatatható” eszköze az ellenfélnek.

Utunk egyenes, célunk tisztán áll előttünk, törekvéseink magasztosak, szívünk harcra kész, a győzelem reménye hatja át gondolkozásunkat és csüggedést nem ismerünk. Űtött a tett órája, itt az idő, használjuk föl okosan s legyünk ren-

Nem tudják, hogy a püspöknek a naplóból kitűnő információi vannak, s remélik, hogy nem fogja végkép elhagyni a gyermekeit, a ki a Honthy nevet viseli. Ha megbocsát, akkor Ida Ivánné lehet; ha nem, akkor hiába, Idának fel kell áldoznia magát a férjhez mennie Nemeréhez. Ebben mindenki megnyugszik; s leginkább Iván, aki hajlandósággal van Ida iránt, de gavalléros kötelességének tartja lemondani, ha Ida nem örököl annyit, amiből megélhessenek.

A báróné kieri a püspökkel való találkozást, de kísérlete nem sikerül. A püspök szelid szavakkal, de határozott nemet mond, és Ida látása sem hajtja meg, pedig Ida nem var s nem kér tőle pénzt, csak egy letört virágot. De a püspöknek nincs más gondolata, csak: Honthy háza. S nem dugdoshat félre annyi pénzt, a mennyi a nagy célra elég lehessen. Már nagyon oda van, de utolsó napjainak is ez az egyetlen gondja. A bárónét azzal fizeti ki, hogy a bocsánat istennél van, s ő csak egy szegény, öreg beteg ember, hagyjanak neki békét.

Ellenben Nemerének, a ki közli vele szándékát, elmondja Honthy Atilla titkát. Ő is, Nemere apja is, igyekeznek kapacitálni a fiatal embert, hogy ilyen szülőknek nem lehet olyan gyermeke, a ki méltó volna egy Nemeréhez hasonló nemes férfihoz. De hasz-

dületlenek, mint a szikla-vár. Így reméljük a sikert, így bizunk pártunk győzelmében!

* **A polgármester finanszírozása.** A helybeli német ujság, a „Fünfkirchner Zeitung” mai vezércikkében Aidinger polgármester egyik főrdeméül tudja be, hogy a 36 százalékos városi pótdát nem emelte s a polgármesteri fizetés emelését is azért ellenezte, mert erre a pótdát felemelése nélkül nem lehetett fedezetet találni. Nos, a polgármesteri fizetés lényeges felemelését tudtunkkal csak a legutóbbi időben indítványozta Littke József városi bizottsági tag, a mikor Aidingernek a polgármesteri állástól való megválása már elhatározott dolog volt s ez egészen más világításba helyezi Aidingernek szerény önzetlenségét. Hisz ő csak az utódjának fizetésére nézve indítványozott fizetés-emelést ellenezte.

Ami pedig a városi pótdát 36% kon való megtartását illeti, hát ez először is nem felel meg a valóságnak, mert a pótdát tény leg sokkal magasabb, csak hogy különböző címek alá lett az emelés elrejtve. A vizadó, szemétkihordási díj, tisztasági pótlék tulajdonképpen szintén városi pótdát természetével bírnak s más városokban az általános községi pótdátból fedeztetnek. Másrészt pedig az adóteher megszorítása csak akkor lenne érdeműl bárkinek is betudható, ha a tényleg kivetett adóval a tényleges szükséglet fedezhető is lenne, már pedig azt mindenki tudja, hogy a városi pénztár a mai pótdát jövedelem mellett jóformán fizetésképtelen, hisz az iparosok és egyéb szállítók utalványozott követeléseit is képtelen kifizetni; úgy hogy — ha ma kellene a városnak ezeket likvidálnia — ezt csak kölcsönpénzzel tehetné, mint ezt Aidinger polgármestersége alatt folyton tették is: kölcsönpénzből fizették a folyó számlákat s amikor ez összegeket megtérítettek, újra a kölcsönökhöz fordultak, vagyis új lyukat csináltak, hogy a régit betömhessék. Ezen a misérián másképp, mint adóemeléssel, gyökeresen segíteni nem lehet s mivel ezt immár tovább elodázni nem lehet, azért áll most félre a providenciális polgármester az utóból, hogy az elkerülhetetlen adóemelés odiuma egész súlyával az utódjára zuduljon.

Mert felületes szemlélő, aki nem keresi a baj gyökerét s így nem tudja, hogy a bekövetkező adóemelés a mult bűneinek folyománya, dicsőíteni fogja Aidingert, hogy

talán beszélnek neki; nem téríthetik el szándékától. A fiatal ember a vulkánok nyelvén beszél; s az öreg Havasok nem értik ezt a beszédet — mondja szerzőnk a püspök szavaival.

A második felvonásban Nemere és Ida már az esküvőre készülnek. Nemere már meghódította a lány szívét.

Csak hogy, mikor éppen megindulnak a templom felé, megszólal a rezidencia új hangja. Ez a harangzó azt jelenti, hogy a püspök meghalt. A báró, meg a többiek azt hiszik, hogy a püspök nem csinált végrendeletet. Csak az öreg Nemere tudja, hogy igenis csinált, az árvák javára, mert ez a végrendelet ott van a haligatag vén székelly zsebében. Egy kis sé homályos, mért nem áll elő vele; úgy látszik, azt reméli, hogy így füstbe meg a házasság, amely sehogy sincs inyére.

Az egész család azt hiszi tehát, hogy végrendelet hiányában Ida örökölni fogja a vagyont egy harmad részét. A bárók erre sietnek a házasságot elhalasztani. A báróné fölegyenesedik s kissé gorombán végez Nemerével. Szemére lobbantja az öreg Nemere érdes modorát, amire Nemere még erősebben felel s felhánytorgatja a „szégyentetes multat.” Ida véletlenül meghalja ezt, s le hull a mennyországból.

A 3 ik felvonásban Nemere nem nyug-

nem emelte az adót, az utódját pedig átkozni fogja, ha a reális költségvetés kívánalmához képest a pótdát emelni less kénytelen.

No de kortesfogásnak ez is jó, mert a legtöbb ember úgy eszi meg az ételt, amint azt neki feltalálják s nem kutatja, hogyan is készült ez az eledel.

H i r e k.

Pécs, 1896. október hó 15.

Választási levelek.

II.

Jól kezdődik.

Hogy hány levelet kaptunk már ma is, melyek mind a választásról szólnak, nem áruljuk el, csak a legérdekesebbet közöljük közülnök, mely Vaszaryfalván adatott fel s ma délben jutott kezeinkbe.

Az igazat megvallva, geográfiai tudományunk cserbenhagyott bennünket, mikor Vaszaryfalva holfekvését meg akartuk állapítani. Node annál jobb; így legalább nem mondhatja senki, hogy még a hírek előtti rovatot is arra használjuk fel, hogy a szegény pécsi kormánypártot tüssk, mikor úgy is elég annak, a mit vezércikkében és entrefiletteben kapnak, no meg elég neki a maga baja is.

A levelet pedig itt közöljük egész terjedelmében:

Tekintetes szerkesztőség. Mi alulírott vaszaryfalvai polgárok először is azt jelentjük ki, hogy Vaszaryfalva nem falu; korán sem az, hanem város, szép nagy város, melyben még jogászok is vannak. Ezt a nevet különben egy nagy csapás emlékére vette fel városunk és fogja hordozni, míg a csapásért fogadott vezeklés ideje le nem jár. Akkor aztán felveszi régi szép nevét, melynek azonban addig nem szabad a világ szájára kerülnie.

Nos hát Vaszaryfalván a mult hóban ismerkedési estélyt tartottak a jogászok. Volt jókedv és vigalom s hangzott a mottó, hogy a szondja: — Nem ütök a jogászt agyon!

Hát ebben van is valami igazság s nem lehet csodálni, hogy a derék ifjak az éjjel csöndjében, mikor a főutcán, a melyet szintén a városunkat ért nagy csapás emlékeztetére, fogadalmi vezeklésünk leteltéig Sirály-utcának neveztünk el, — végigvonulva beleszavalták az éjjelkésébe ismételtén csak ezt, hogy — Nem ütök a jogászt agyon!

Persze, az éjjelkésé nem arra van ren-

szik bele sorsába; eljön még egyszer azzal az elhatározással, hogy még aznap megegyezik Idával; vagy ha a lány nem az, a kinek véli, lemond róla örökre. A lány hidegen fogadja. Elhitették vele, hogy Nemere az örökölt vagyona számított. De Nemere nem csügged. Először is a báróval beszél s a tulajdon fegyverét fordítja ellene. Beszéljünk őszintén — támadja meg. — Igenis a vagyonról van szó. De itt a birtokomban Honthy Attila naplója. Ebből kiderül, hogy Ida nem a Honthy Attila leánya, tehát a vagyont nem illeti meg. Ennek a naplónak pedig csak egy ára van: Idának a keze. A báró enged s jó képet csinál a játékhoz, csak hogy a lánynyal nem lehet beszélni. A báró erre is talál módot; megérteti vele, hogy az igazi apja nem Honthy Attila, hanem ő.

S a mint Nemere a szív ékes szólásával egy kis flastromot tesz az Ida sebére, Ida ingadozik; nem hisz többé senkinek, ha önzőnek, pénzvágyónak, intrikusnak kell tartania, a kit szeretett! De végre is hinnie kell. Nincs örökség, s ha Iván előbb sehogy se akart lemondani a képzelte vagyonról, ime, Nemere feleségül veszi a szegény és névtelen leányt.

Ezzel véget ér a darab, melynek hatását ma este fogjuk látni a közönségen. Erről majd holnapi számunkban számolunk be.

delve, hogy ilyen mottókat szavaljunk, hanem, hogy — aludjunk.

S a poszton álló rendőr épen ezért ceendre intette az ifjakat, mért mert Vassaryfalván is rendnek muszáj lenni (de csak úgy, ha lehet!)

Az ifjak azonban nem sokat adtak reá, hanem egy-kettő . . . vállakra kapták és olyan ovációt rendeztek neki, mintha benne ismerték volna fel Vassaryfalvának még akkor a titokzatosság homályába burkolt tiszta szabadelvűpárti képviselőjelöltjét.

— Éljen a rendőr! Éljen Bernát bácsi! Éljen, élje . . . e . . . en!

Zugott végig a Sirály-utcán s a másik percben a derék rendőr az ifjak vállán tartotta bevonulását a rendőrlaktanyába.

Hanem hát véletlen szerencsétlenségre, Vassaryfalva rendőrfőkapitánya éppen a Sirály utcában lakik s ott aludta az igazak álmát a hálószobájában, melynek ablaka az utcára nyílik.

Az éljenezés felébresztette álmából és letekintvén s látván, hogy alatt egy ismeretlen alakot hordoznak vállakon és éljeneznek az ifjak, valami cselészövényről tartott s azt híven, hogy megelőzték a titok homályában lappangó képviselő jelölését s mást léptetnek fel helyette, — haragra lobbant s felöltötte ruháját és hivatalos tekintélyét s ajtóstul rohant be az ügyeletes rendőrbiztoshoz. Az szerencséjére a vasut melletti réteken tartott razzitát a csavargókra s így nem téphette szét haragjában s csak a süket falak előtt dühöngötte ki magát:

— Soha ilyent! Még vállra kapják azt a rendőrt és merészelik behozni ide a laktanyába! Le kellett volna őket csukadni azonnal, ezer elveszett tarokk és ferblucukassza!

Node fel volt az ifjak neve szép sorban jegyezve a rendőrkáplárnál. Majd holnap beidészük és megbírságoljuk őket, gondolá s haza sietett, folytatni az igazak álmát.

Másnap azonban kisebb gondja is nagyobb volt a főkapitánynak ennél. Ekkor publikálták ugyanis, hogy az országgyűlést okvetlenül feloszlatják.

— Habó, szép eszem, megállj! Jelöltünk kilép az ismeretlenség titokzatosságából. Kell a voks és a kortes . . . irattárba a rendőrt éljenző jogászok névsorával!

És úgy tett, a miként beszéle.

Perse, megindult Vassaryfalván is a korteskedés. Szeretett képviselőnk mi ujra jelöltük s a titokzatosságot levetette Bajdinger Jónás is, polgármesteri széktünk birlalója, mint a mamelukpárt jelöltje.

És folyt a kortesfogdosás, a szavastvásárlás. S mert tudva van, hogy az ifjúságnál a lelkesedés s mert jogásaink mindig késtek nyilatkozni, hogy Bajdinger Jónás-e a vivát, vagy nem, az „átkos kaurmány“ pártja végre elhatározta, hogy kiugratja a nyulat a bokorból. Szép szerével módját ejtették, hogy megkérdezzék jogásainkat, hogy milyen párton vannak.

S meg is kérdesték.

De nem volt közönet benne.

Nem írjuk meg, hogy jogásaink mit feleltek. Ugy is divatos a problémák feladása mostanában; hát találja ki a szerkesztőség. Csak ennyit írunk még:

Az irattárba tett rendőreltétési iratok egyszerre csak előkerültek s minden ifjunak, ki abban a rég feledett Sirály-utcai csinyben résztvett, kézbesítve lett az idézés, hogy ekkor és ekkor a rendőrség megjelenjék, az ellene folyamatba tett rendőri kihágás, utcai botrány. éjjeli csendháborítás és hivatalos közeg elleni merénylet miatti vizsgálati ügyből kifolyólag.

. . . Eddig a levél.

A felelet a vassaryfalvaiak problémá-

jára könnyű: azok az ifjak nem voltak a Bajdinger Jónás pártján, ugyebár?!

Tiszteletünket küldjük az ismeretlen vidéken fekvő Vassaryfalvának, lakóinak pedig azt üzenjük, hogy kövessék ifjaik példáját és tegyenek úgy, mint azok.

Holnap többet!

Igric.

Napirend 1896. október 16-án.

Naptár: péntek, október 16. — Róm. kath.: Gallusz. — Prot.: Gallusz. — Görög-kel. (okt. 4.) Hierót — Zeidó: Marcheschwan 9. — Nap két 6 óra 6 perckor; nyugszik 4 óra 52 perckor. — Hold két délután 2 óra 55 perckor; nyugszik éjfél után 27 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 16 Celsius fok meleg; légnomás 749. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: nyugaton és délen csapadék, enyhe idő és szél várható.

Színház: A könyvtárnok, vigjáték.

— (As ellenség térfoglalása megyénkben.) Szily Pongrác, kezdetől fogva kormánypárti képviselő, no meg Antal Gyula dr. egyetemi professor rájuk néve veszedelmes politikai ellenfelekkel kerültek szembe. Az előbbinek Förster Aurél, az utóbbinak Hentaller Lajos az ellenfele függetlenségi és 48-as programmal s mindketten ma bontották ki pártunk lobogóját, az előbbi a Hegyháton, az utóbbi Dárdán. Hiaszú és erősen reméljük, hogy győzelemre is juttatják.

— (Királyi kitüntetés.) Ó felsége a király Szabó Imre, tolnai molárnak, több emberéletnek a vízbefulladás veszélyéből saját élete kockáztatásával végezhítt megmentéséért, az ezüst érdemkeresztet adományozta.

— (A szakcsi kerületből.) Tolnamegye szakcsi kerületében — mint dombóvári levelezőnk írja — nagy arányokat kezdenek ölteni a választási mozgalmak. Két ellenfél küzd egymással eddig: a szabadelvű párt és a néppárt. A szabadelvű párt jelöltje Kammerer Ernő, a néppárt pedig Kálmán Károly sósuti plébánost, jelölte. A függetlenségi pártnak még ez ideig nincs jelöltje, de — mint halljuk — legközelebb az is meg fogja nevezni jelöltjét. Különb, ugylátszik, hogy ezen kerület — megfoghatlan módon — a függetlenségi párt vezér férfainak nagyon mostoha gyermeke, és a párt van itt legkevésbé szervezve, pedig — biztosan tudjuk, ha egy kissé több gondot fordítanának rá, hát korán se volna háladatlan munka az, melyet végeznének, mert határozottan merjük állítani, hogy az itteni választó polgárok szabadságszerető szívében igen termékeny talajra találnának azok a szent elvek, melyeket a függetlenségi 48-as párt hirdet. Annál inkább erőlködik a szabadelvű pár, meg néppárt, kik minden rendelkezésükre álló eszközt felhasználnak, hogy elveiket diadalra vigyék. Tagadhatatlan tény, hogy e kerületben ez a két párt kitűnően van szervezve A szabadelvű párt élén Dóry József földbirtokos van és a kerület ugyan csak igyekszik különféle felhívásokkal és más eszközökkel kapacitálni, hogy a különben igen derék Kammerer Ernő szakcsi választó kerület volt képviselője — kinek egyedüli hibája, hogy szabadelvű programmal lép föl, — mellé sorakozzanak. A néppártot a kerület összes papsága támogatja, még pedig látható eredménnyel; csak a

függetlenségi párt az, mely mindez ideig jelöltet sem állítván — habár biztos tudomásunk van arról, hogy Dobó Mátyás, dombóvári tekintélyes pékmester, ki a függetlenségi elvek tántoríthatatlan harcosa, levélben megkereste a párt vezérférfait, hogy ajánlanak egy jelöltet, de ez ideig még semmi sem történt — tanácstalanul és szervezetenlül áll és naponkint mondogatják magukban a választók, hogy: „függetlenségi jelölt hol kessel az éji homályban“? Uraim! itt a tizenkettedik óra: tenni kell, hát tegyenek!

— (Jóváhagyott alapsabályok.)

A belügyminisiter a Pécsi Polgári Kerékpár-egylet alapsabályait a jóváhagyási sárdékkal ellátta.

— (Katonai szemle.) Csikós

Lajos dandárparancsnok, tegnap este a gyors vonattal Budapestről Pécsre érkezett. A dandár parancsnok ma szemlét tartott a 44 ik és 52 ik gyalogcsapadékok felett s Pécsről az éjjeli vonattal utazik vissza Budapestre.

— (Brásay körútja a kerületben.) Ma reggel kezdte meg Brásay Kálmán körútját a szalántai kerületben; Legelső állomása Gadány volt, a hol az egybesereglett nép nagy óvációjával fogadta. Itt mondotta el először programbeszédét, melyet astán Arányos, Göröcsöny, Gyód, Keszű, Kökény és Málomban megismételt. A nép hangulatából ítélve Brásay megválasztásra biztosra vehető. Jelen volt tudósítónk feljegyzései nyomán rövid kivonatban Brásay beszédét a következőkben ismertetjük:

„Önök engem e hó 11 én pellérdi lakásomon meglátogattak, megtiszteltek s egyuttal föl hívtak, hogy az előttünk álló 1896—1902 iki országgyűlésen az önök képviselője legyek. E megtisztelő felhívást hasznos készséggel elfogadtam s a képviselő jelöltségre vállalkostam.

Nem személyes hűség, nem is személyes érdek, még csak nagyravágyás sem vezetett. Én Isten áldásával és saját munkásságommal oly anyagi helyzetben vagyok a melyben nekem a közügy szolgálata semmit sem nyújt s a melyben én a közügyért csak áldozatot tudok hozni.

Egész életem a mezei gazdálkodásnak és kereskedelemnek volt szentelve s most, a midőn már azt hiszem, hogy megérdemeltem a nyugalmat, ha mégis arra vállalkostam, hogy én az országgyűlésen önöket képviseljem s országgyűlési tanácskosások izgalmainak magam kitégyem, ezzel csak hasznuk iránt való hű kötelességemet akarom teljesíteni.

E kötelességet pedig akként tudom a legjobban teljesíteni, hogy mély meggyőződésemmel megfelelvé, az országos pártok közül a függetlenségi és 48-as pártot csatlakozom és ha minden erőmet arra szenteltem, hogy e pártnak eszméit győzelemre juttatni segítsem.

Csatlakozom pedig a függetlenségi és 48-as pártnak ahhoz az árnyalatához, melynek elnöke és vezére Kossuth Ferenc, a kinek nekem és az egész családomnak benső lelkes barátja s a ki az országos függetlenségi párttal egyetértve, engem a képviselőség elvállalására egyenesen föl hívt.

Ez a párt az ország függetlenségét békésen, törvényes és alkotmányos eszközökkel akként akarja elérni, hogy az országgyűlésen többségre jutva nézetének koronás királyunk beleegyezését megnyerje.

Engem tehát politikai működésemmel a nép igaz érdekeihez való ragaszkodás mellett szintén koronás királyunk iránt való rendíthetetlen hűség fog vezetni.

Különösen rábirt engem arra, hogy a képviselőjelöltségem elfogadjam az, hogy míg grófok, bárók, ügyvédek, mezeigazdák nagyszámban vannak az országgyűlésen, addig a kereskedelemnek és iparnak nagy érdekeit ugyanott igen kevesen képviselik s voltaképpen a nagy érdekeknek valódi, vagy méltó képviselője nincsen.

Már pedig most, a mikor Ausztriával a kereskedelmi szerződés, a vámszerződés és a hazai ipar és kereskedelem biztosításának kérdése elintézésre vár, most olyan kereskedőnek, a ki mind Ausztriától, mind a kormánytól teljesen független, minél nagyobb számban kellene az országgyűlésen ott lenni és a tárgyalásokba befolyjni.

Ezenkívül az országos pártunkkal egyetértésben követelni fogom az önálló nemzeti hadsereget; követelni fogom az összes pénz ügyeinknek Ausztriától függetlenül való rendezését; követelni fogom a magyar nemzeti önálló jegybank felállítását; követelni fogom az állami adóknak igazságos rendezését a földadóinknak a viszonyok által megengedett mérvben való leállítását és szigoruan elene leszek minden törekvésnek, mely akár Magyarországot Ausztria javára; akár pedig népünket a kormány javaslatára még nagyobb teherrel akarják sújtani.

Egyszóval követelni fogom országos pártunk minden oly elveinek megvalósítását melyet érezt megfontolás után nemzetünk javára mulhatatlanul szükségesnek fogunk tartani.

Nem csatlakozom a kormánypárthoz: mert hiszen annak éppen ellenzéke vagyok; nem csatlakozom a többi pártokhoz sem, a melyek részint nyíltan, részint alattomban a népet az ugynevezett egyházpolitikai törvények megváltoztatására törekszenek rábírnival s a kik ezzel a vallási villongást s a felekezetek közt való viszálykodást akarják élesíteni; sőt követelni fogom, hogy még a községi iskolák és tanítói fizetések terheit is nagyrészen az állam vegye magára, hogy ekként joga és hatalma legyen népiskoláinkban édes hazai nyelvünk ismeretét elterjeszteni s idegen ajku polgártársaink gyermekeit hazánk állami nyelvének megismerésére eljuttatni.

Engem dicsőült nagy hazánkfia, Kossuth Lajos, szíves jóindulatában részesített s velem bizalmasan levelezett, én magam őt olaszországi csendes magányában gyakran fölkerestem s vele hazánk állapotáról és népünk sorsáról gyakran elbeszélgettem. Meleg barátság köt engem az ő elsőszülött fiához, Kossuth Ferenczhez is. A dicsőült nagy hazánkfia iránt érzett kegyelem s az elsőszülött fiához kapcsolt tiszta barátság és az én igazi mély meggyőződésemet követelik azt, hogy én elzárkózva és a függetlenségi és 48-as párt elveihöz életem végéig rendíthetetlen hűséggel ragaszkodjam.

Egyéb ígéretet, vagy biztosítást önöknek nem nyújthatok, de nyújtani nem is akarok, mert mint független és szabad hazafi csak így fogadhatom el önöktől, mint értelmes és hazafias választó polgároktól a képviselői megbízatást.

Engedje a Gondviselés, hogy közös törekvéseinknek minél előbb teljes sikerét láthassuk s hazánk dicsőségét és népünk jólétét előmozdíthassuk. Asszal a szóval számomra be szöszomat, a mely minden magyar embernek imádsága: *Éljen a haza!*

A lelkesült nép éljencitől s hosszú kocsioról kísértetve folytatta Brásay körutját a már megnevezett községekben.

— **(Katonai felülvizsgálat.)** Ma katonai felülvizsgálat volt a vármegye háján. Felülvizsgálatra összesen 145 hadköteles jelentkezett Baranya, Somogy, Tolna és Zala vármegyékből s a tekintélyes számú jelentkezők felülvizsgálását a felülvizsgáló bizottság, melynek elnökei Iwinger Károly ezredes,

a közös hadsereg részéről és a honvédség részéről Theilmann Alajos ezredes voltak, — csak a délutáni órákban fejezte be.

— **(Ellopták a község kasszáját.)** Tegnapelőtt éjjel vakmerő betöréses lopást követtek el Baranyavárott eddig még ismeretlen tettesek. Behatoltak a községi jegyzői irodába s onnan ellopták a község Wertheim-szekrényét, melyben körülbelül 1600—2000 forint készpénz volt. Hogy a vakmerő betöréses lopást miként követték el, arra vonatkozólag két oldalról is kaptunk levelezőinktől értesítést. Dárdai levelezőnk a következőket írja: „A baranyavári községi Wertheim-szekrényt, melyben körülbelül 2000 frt községi s állami adópénz volt, a jegyzői irodából ismeretlen tettesek ellopták. A jegyzői lakban f. hó 13-án éjjel — a tett elkövetésekor ott aludt a jegyző családja, négy festő és egy ór s még sem vettek észre semmit. Reggel felébredve az ajtót betörve találták, a kasszának pedig hült helyét.” Baranyamónostori levelezőnk értesítése pedig a következő: „E hó 13-án éjjel ellopták Baranyavárott a körjegyzői irodából a Wertheim-szekrényt 1600 frt tartalommal. Állítólag az irodasajtót álkulcsal nyithatták ki, mert feszítés nyomai nincsenek sehol; a Wertheim szekrényt pedig kétkerekű targoncán vihették el, mert két kerék nyomai látszanak az udvaron. Az ottani körjegyző többször mondotta már a bírónak, hogy öröket állíttasson fel az iroda körül; ő dacára a többszöri intésnek, ezt még sem tette meg. A tetteseket nyomozzák... Eddig két különböző oldalról vett értesülésünk az esetről. És mind a kettőből kitűnik, hogy a köteles felügyeletet elmulasztották, öröket az iroda körül nem állítottak. Csakis ez vezethette aztán az ismeretlen tetteseket arra a vakmerő gondolatra, hogy kocsival — ha kétkerekű is az — bementek a községi jegyzői lakás udvarába, ott a jegyzői iroda ajtaját akár betörték, akár álkulcsal ki nyitották, elég az hozzá, idejük volt észrevétlenül kicipelni a Wertheim-szekrényt az udvarra, feltenni a targoncára és a községen keresztül végigkocsizni vele. S bár a jegyzői lakban otthon voltak, sőt a családon kívül még négy férfi és egy ór is volt ott, none azok — aludtak s így az ismeretlen tettesek egész kényelmesen vihették végbe vakmerően kieszt tervüket s most a község kasszájának hült helye van.

— **(Az ellenzék Tolnamegyében.)** A szomszéd Tolnavármegyében az ellenzéki képviselőjelöltek szintén sok dolgot adnak a kormánynak s igen valószínű, hogy a kormánypárti jelöltek bukni fognak. A pincehelyi kerületben Rátkay László dunaföldvári ügyvédet és ismert népszinműrit egyhangulag kikiáltották függetlenségi programmal képviselőjelöltnek: ellenfele gr. Apponyi Géza néppárti, kinek a kerületben nagy befolyása van s azonkívül a megye legelső virilistája. A függetlenségi párt bizik erejében s erősen hiszi, hogyha Apponyi mellett más jelölt nem lesz, sikerül megbuktatni a néppárti grófot. Est a kerületet eddig br. Jessenszky László képviselte, ő azonban nem vállal többé mandátumot. A kölesdi kerületben Busbach Péter volt szabad-

elvü-párti képviselővel szemben ujabban a függetlenségi Gaty András kivül Fördös Dezső uzdi földbirtokos agrár párti programmal lépett föl. Busbach hétfőn kezdte meg körutját a kerületben. Fördös föllépte könnyen kétséssé teheti a kerületet a szabadelvü pártra nézve, mert nagy népszerűségnek örvend. A bonyhádi kerületben Percel Dezső belügyminiszter október 14-én tartja programbeszédjét, neki nem lesz ellenjelöltje. A szegvárdi kerületben Ürményi Bernát néppárti jelölt programbeszédjének megtartását elhalasztotta; jövő vasárnapra Boda Vilmos képviselő tegnap kezdte meg körutját; megválasztása biztos.

— **(Eljegyzés.)** Siska Károly budapesti posta- és táviridigazgatósági tiszt eljegyezte Lechner Teklát, Lechner Antal, a Pécsi Takarékpénztár vezérigazgatójának leányát.

— **(Millenniumi szünet a népiskolákban.)** Mai naptól kezdve, az egész héten szünetelnek a népiskolákban az előadások. A közoktatásügyi miniszter által rendelt hétnapos millenniumi szünetből 3 napot ezelőtt két héttel nyertek a tanulók, most pedig a hátralékos négy napot kapták szünetidőül.

— **(Szélhámós ügynök.)** Dick Antal, tolnamegyei, högyézi születésű ügynököt tegnap Budapesten letartóztatta a rendőrség. Dick Antal huszonöt éves, jelenleg foglalkozása nincs s így arra vetemedett, hogy Fürst Jenő és Breuer Jenő álnév alatt lakáskeresés ügyét adván okul, egy helyen lopott, más helyen meg pénzt csalt ki s azután pár nap múlva megszökött. Eddig 30 feljelentést tettek ellene a rendőrségnél.

— **(A népfelkelők jelentkezésének elhalasztása.)** Holnap (pénteken) vette volna kezdetét a népfelkelők jelentkezése, ha a választási mozgalmakra való tekintettel el nem halasztják őket, épen úgy mint az ellenőrzési szemléket. De elhalasztották őket s mint a polgármesteri hivatal közlése, a f. hó 16—18-ra kitűzött jelentkezések november hóra elhalasztatnak s ujjab határidejük annak idején közhírré fog tétetni.

— **(A főispán jelöltsége.)** Ma délután háromnegyed 10 kor százhusz tagu küldöttség jelent meg a pécsvárad kerületből melynek szónoka Cserey István ev. ref. esperes, följánlotta Kardos Kálmán főispán számára a kerület mandátumát. Minthogy a főispán lakása szűknek bizonyult ily nagy társaság befogadására, a főispán a szobákban elért honoráciorok előtt kijelentette, hogy a mandátumot — természetesen szabadelvü párti programmal — készségesen elfogadja és a küldöttség összes tagjait meghívta a közeli Scholtz féle sörcsarnokba. Tíz órakor megjelent Kardos Kálmán főispán az időközben 300-ra is fölszaporodott társaságban és a nagy teremben Gálos Ede pécsvárad ügyvéd fogadta beszéddel, melyre a főispán meghatóttan válaszolt, s meginvitálta az egész érdemes társaságot ebédre. A valahonnét előkerült cigány rázendített a legvigabbjára, a sörcs hordók végtelen száma csapra ütött s a sváb választó atyafi vigan itta a brudert a magyarral, éltetve erősen az „unser Kálmán“-t. Délben 12 órakor 120 főre már

meg volt terítve. Az asztalfőn Kardos Kálmán foglalt helyet, körében Reeh György rendőrkapitány és Darócy Aladár főispáni titkár, valamint a felkérő küldöttség intelligenciája, névszerint: Driesz Lajos ügyvéd, Léway Lajos alapítványi ügyész, Trastyánszky László főerdész, Círer József bérlő, Bolyarits Szvetozár véményi g-vel. esperes; továbbá a járás jegyzői közül Szita Sándor, Strancinger János, Gayer Gyula, Rátky Ernő, Kisfaludy Vidor, Rózsa Kálmán, Buschman Vince; dr. Schlesinger Dávid járásorvos, majdnem minden pécsváradi iparos és kereskedő, továbbá igen nagy számú kékbeli atyafi klumpában és klumpa nélkül. A menüt Jakab Imre vendéglős szolgáltatta, mely jó magyaros leves, marhahus, mártás, kétféle stult, rétes és feketekávéból állott, hozzá jóféle hidasdit öntögetett a „Franz“ a főispán saját terméséből a poharakba, természetesen megeredtek a tósztok úgy a szelidek, mint a vadak, melyek még akkor is folytak feltartóztathatlanul, midőn ő méltósága lakásán szokásos délutáni sziesz-láját tartotta, odahagyva az érdeemes polgártársakat. Kardos Kálmán főispán vasárnap d. e. 10 órakor fogja megtartani programbeszédét Pécsváradon.

— **(Halálos elgázolás.)** Németi községben Paragya György ottani lakosnak két éves István nevű kis fiacskáját Bosnyák József, szintén németi lakos, az utcán kocsijával elgázolta tegnap délután 4 órakor. Az elgázolt fiu oly súlyos sebeket

szenvedett, hogy sebei következtében még tegnap este 8 órakor meghalt. Trixler Rudolf dr. járásorvos ma délelőtt kiment a helyszínére, hogy az elgázolt fiu holttestét megvizsgálja. Az esetre vonatkozólag különben hivatalból is megindították a nyomozást, hogy kit terhel a felelősség a kis fiu szerencsétlen halála miatt.

— **(Szerelmes menyecske.)** Hát van menyecske, a ki nem szerelmes? Olyan nincs, de van a ki — másba szerelmes — nem a férj urába, a mi pedig — uti figura docet — veszedelmes állapot egy kissé. Egy pellérdi polgár is lám egy zsák liszt erejéig nyögi a menyecskéje szerelmét — másba; a feleség pedig, no a feleség szintén nyögi a szerelme révén a zsák liszt — következményeit. Ugy esett, hogy egy zsák lisztet vásárolt a menyecske Pécsen a azt egy napszamos emberrel vitette haza. Mikor a falu tájára értek, letette a menyecske a zsákot az árokpartra, majd beviszi onnan ő maga . . . Csak sejteni szabad inkább, mint tudni, mi történt aztán, annyi bizonyos, hogy a menyecske a hivatalos akta szerint „bement egy házba a falu végén“ — s mire visszatért onnan, se hire, se hamva a — zsáknak . . . A menyecske a nemezist okolja, férj-ura ellenben más valamit, a mi nek úgy állítja — botban van az orvossága . . .

— **(Meggúnt sajtóper.)** Megirtuk, hogy a pécsi kir. törvényszék f. hó 24-ik napjára tüzte ki Klein Jakab dr., dombovári tudósítónk Bors József elleni sajtópe-

rében az esküdtszéki végtárgyalást. Most azonban Klein panaszát visszavonta s így a további eljárást a törvényszék es ügyben beszüntette.

— **(Mégvert ember.)** Dárdai levelezőnk írja, hogy Dobosay Sándor és neje causai lakosok Bácsi János, odaváló lakossal szóváltásba elegyedvén, szóról-szóra annyira mentek, hogy végre felkaptak egy favillát s azzal Bácsit úgy eldönggették, hogy — az orvosi vélemény szerint — 18—20 napig fogja az ágyat nyomni, míg sebeitől felépül.

— **(Meggúnt az anyjától.)** Egy tizenégy éves fiu okozott most az anyjának bánatot és aggodalmat azzal, hogy eltűnt haziról, meggúnt a szülei házából, csak ő maga tudja, mi okból. Werli Ádám-nak hívják az eltűnt fiut; cipészinas volt, de úgy látszik, nem igen érzett kedvet a munkához. Édes anyja, özv. Werli Ignácné, báltaszéki lakosnő, sokáig intette a javulásra, de nem sokra ment vele. Végre a fiut haza vette magához, hogy talán így jobban tud reá hatni s a jó utra téríteni. Az azonban nem akarta hallgatni az anyai tanácsokat s a napokban eltűnt haziról. Meggúnt s most nem tudják, hol tartózkodik. A szegszárdi szolgabíróság megkeresése folytán a pécsi rendőrség is keresi; de még eddig nem akadtak a nyomára.

— **(Iskolai hírek.)** A pécsi állami főreáliskola növendékei közül mintegy husz növendék megy fel a napokban az eszedéves kiállítás megtekintésére Gallovich

S arcát ellepte a szemérem pirja, de szive még hevesebben dobogott, ajka lázasan lihegett, a mikor mondta:

— Hiszek neked. És mégis, ígérd meg, hogy azt az estét mához egy hétre velem töltöd. Csak akkor leszek igazán boldog, csak úgy hiszek szerelmedben.

S elrejtette a fejét, piruló szép arcát a férfi mellére.

Nemes Ferenc szemében fellobbant a diadal, a győzelem lángja. És arcán valami sajtóságos vad öröm jelent meg. Forró csókjaival elhalmozta Liána nyakát, arcát és kezeit, a mikor szenvedélyesen suttogta hozzá:

— Boldoggá teszel, szerelmem! Igérem, igérem! Tied a nappalom, az éjjem; minden gondolatom, életem minden pillanata.

Mikor pedig egy jó félóra múlva elhagyta a majorházat, arcán a győzelem büszkeségével, a daidal érzetével így monologizált magában:

— Végre! Épen jókor hajoltál meg, kis asszonyka! S a lelkiismeretemet még csak nem is terheli a csábítás érzete, hiszen tu l'as volu, Georges Dandin; magad akartad, szépséges szép asszony!

Liána pedig az ablakon keszesztül utána nézett a szeretett, a bálványozott férfinak.

Büszke örömtől, igaz boldogságtól dobogott a keble. És nem gondolt másra, csak hogy szerelmét, első igaz szerelmét viszonozza az a férfi s ime meghódította magának, egyedül magának.

S minden nap, napnak minden órájában, az

egyszer s gyermekével a karján le fogja lépni a világ előtt. Le a jegyese előtt s tönkreteszi egész jövőjét, lerontja legszebb terveit.

Ily gondolatok közben ért a kastélyba.

S a mint szobájába ért, egy levelet pillantott meg az asztalon.

Összerezsent.

És-essébe jutott, hogy az a lány írhat neki, mint irt már sokszor, hogy pénzt szaroljon ki tőle. S egészen megkönnyebbült, a mint elolvasta. Egy barátja írta s gratulált benne a leendő eljegyzéshez, melynek a híre már Budapestre is eljutott.

Nemes Ferenc fáradtan simította végig magas homlokát a kezével.

Az ördögbe is, most mikor két kézzel nyujtják feléje a szerencsét, ne is tolokodjék kőszéjk az a lány!

Hanem jókedve, bisalma csakhamar visszatért. S mert estére épen a bankárékhöz volt hivatalos vacsorára, öltözködni kezdett.

Különösen rábírt engem arra, hogy a képviselőjelöltségem elfogadjam az, hogy míg grófok, bárók, ügyvédek, meseigazdák nagyszámban vannak az országgyűlésen, addig a kereskedelemnek és iparnak nagy érdekeit ugyanott igen kevesen képviselik a voltaképpen a nagy érdekeknek valódi, vagy méltó képviselője nincsen.

Már pedig most, a mikor Ausztriával a kereskedelmi szerződés, a vámszerződés és a hazai ipar és kereskedelem biztosításának kérdése elintézésére vár, most olyan kereskedőnek, a ki mind Ausztriától, mind a kormánytól teljesen független, minél nagyobb számban kellene az országgyűlésen ott lenni és a tárgyalásokba befolyjni.

Ezenkívül az országos pártunkkal egyetértésben követelni fogom az önálló nemzeti hadsereget; követelni fogom az összes pénz ügyeinknek Ausztriától függetlenül való rendezését; követelni fogom a magyar nemzeti önálló jegybank felállítását; követelni fogom az állami adóknak igazságos rendezését a földadóinknak a viszonyok által megengedett mérvben való lecsökkentését és szigorúan ellene leszek minden törekvésnek, mely akár Magyarországot Ausztria javára; akár pedig népünket a kormány javaslatára még nagyobb teherrel akarják sújtani.

Egyszóval követelni fogom országos pártunk minden oly elveinek megvalósítását melyet érett megfontolás után nemzetünk javára mulhatatlanul szükségesnek fogunk tartani.

Nem csatlakozom a kormánypárthoz: mert hiszen annak éppen ellenzéke vagyok; nem csatlakozom a többi pártokhoz sem, a melyek részint nyíltan, részint alattomban a népet az ugynevezett egyházpolitikai törvények megváltoztatására törekcszenek rábírnival a kik ezzel a vallási villongást a felekezetek közt való viszálykodást akarják élesíteni; sőt követelni fogom, hogy még a községi népiskolák és tanítói fizetések terheit is nagyrészen az állam vegye magára, hogy ekként joga és hatalma legyen népiskoláinkban édes hazai nyelvünk ismeretét elterjeszteni s idegen ajku polgártársaink gyermekeit hazánk állami nyelvének megismerésére eljuttatni.

Engem dicsőült nagy hazánkfia, Kosuth Lajos, szíves jó indulatában részesített s velem bizalmasan levelezett, én magam őt olaszországi csendes magányában gyakran fölkerestem s vele hazánk állapotáról és népünk sorsáról gyakran elbeszélgettem. Meleg barátság köt engem az ő elsőszülött fiához, Kosuth Ferenchez is. A dicsőült nagy hazánkfia iránt érfett kegyelem s az elsőszülött fiához kapcsolt tiszta barátság és az én igazi mély meggyőződéseim követelik azt, hogy én elveimhez és a függetlenségi és 48-as párt elveimhez életem végéig rendíthetetlen hűséggel ragaszkodjam.

Egyéb ígéretet, vagy biztosítást önöknek nem nyújthatok, de nyújtani nem is akarok, mert mint független és szabad hazafi csak így fogadhatom el önöktől, mint értelmes és hazafias választó polgároktól a képviselői megbízatást.

Engedje a Gondviselés, hogy közös törekvéseinknek minél előbb teljes sikerét láthassuk s hazánk dicsőségét és népünk jólétét előmozdithassuk. Asszal a szóval sárom be az ósámat, a mely minden magyar embernek imádságát: Éljen a hasá!

A lelkesült nép éljencitől s hosszú kocsikortól kísértetve folytatta Brásay körutját a már megnevezett községekben.

— (Katonai felülvizsgálat.) Ma katonai felülvizsgálat volt a vármegyeházán. Felülvizsgálatra összesen 145 hadköteles jelentkezett Baranya, Somogy, Tolna és Zala vármegyéből s a tekintélyes számú jelentkezők felülvizsgálását a felülvizsgáló bizottság, melynek elnökei Iwinger Károly ezredes,

a közös hadsereg részéről és a honvédség részéről Theilmann Alajos ezredes voltak, — csak a délutáni órákban fejezte be.

— (Ellopták a község kasszáját.) Tegnapelőtt éjjel vakmerő betöréses lopást követtek el Baranya vároott eddig még ismeretlen tettesek. Behatoltak a községi jegyzői irodába s onnan ellopták a község Wertheim-szekrényét, melyben körülbelül 1600—2000 forint készpénz volt. Hogy a vakmerő betöréses lopást miként követték el, arra vonatkozólag két oldalról is kaptunk levelezőinktől értesítést. Dárdai levelezőnk a következőket írja: „A baranyavári községi Wertheim-szekrényt, melyben körülbelül 2000 frt községi s állami adópénz volt, a jegyzői irodából ismeretlen tettesek ellopták. A jegyzői lakban f. hó 13-án éjjel — a tett elkövetésekor ott aludt a jegyző családja, négy festő és egy ór s még sem vettek észre semmit. Reggel felébredve az ajtót betörve találták, a kasszának pedig hült helyét.“ Baranya-monostori levelezőnk értesítése pedig a következő: „E hó 13-án éjjel ellopták Baranyavárott a körjegyzői irodából a Wertheim-szekrényt 1600 frt tartalommal. Állítólag az irodaajtót álkulccsal nyithatták ki, mert feszítés nyomai nincsenek sehol; a Wertheim szekrényt pedig kétkerekű targoncán vihették el, mert két kerék nyomai látszanak az udvaron. Az ottani körjegyző többször mondotta már a bírónak, hogy öröket állíttasson fel az iroda körül; ő dacára a többszöri intésnek, ezt még sem tette meg. A tetteseket nyomozzák“... Eddig két különböző oldalról vett értesülésünk az esetről. És mind a kettőből kitűnik, hogy a köteles felügyeletet elmulasztották, öröket az iroda körül nem állítottak. Csakis ez vezethette aztán az ismeretlen tetteseket arra a vakmerő gondolatra, hogy kocsival — ha kétkerekű is az — bementek a községi jegyzői lakás udvarába, ott a jegyzői iroda ajtaját akár betörték, akár álkulccsal kiuyították, elég az hozzá, idejük volt észrevétlenül kicipelni a Wertheim-szekrényt az udvarra, feltenni a targoncára és a községen keresztül végigkocsizni vele. S bár a jegyzői lakban otthon voltak, sőt a családon kívül még négy férfi és egy ór is volt ott, node azok — aludtak s így az ismeretlen tettesek egész kényelmesen vihették végbe vakmerően kiesztelt tervüket s most a község kasszájának hült helye van.

— (Az ellensék Tolnamegyében.) A szomszéd Tolnavármegyében az ellenségi képviselőjelöltek szintén sok dolgot adnak a kormánynak s igen valószínű, hogy a kormánypárti jelöltek bukni fognak. A pincehelyi kerületben Rátkay László dunaföldvári ügyvédet és ismert népszínműíró egyhangulag kikiáltották függetlenségi programmal képviselőjelöltnak: ellenfele gr. Apponyi Géza néppárti, kinek a kerületben nagy befolyása van s azonkívül a megye legelső virilistája. A függetlenségi párt bizik erejében s erősen hiszi, hogyha Apponyi mellett más jelölt nem lesz, sikerül megbuktatni a néppárti grófot. Est a kerületet eddig br. Jesszenszky László képviselte, ő azonban nem vállal többé mandátumot. A kölesdi kerületben Busbach Péter volt szabad-

elvé-párti képviselővel szemben ujabban a függetlenségi Gatay Andrásón kívül Fördös Dezső uzdi földbirtokos agrár párti programmal lépett föl. Busbach hétfőn kezdte meg körutját a kerületben. Fördös föllépte könnyen kétséssé teheti e kerületet a szabadelvé pártira nézve, mert nagy népszerűségnek örvend. A bonyhádi kerületben Percel Dezső belügyminiszter október 14-én tartja programbeszédjét, neki nem lesz ellenjelöltje. A szegvárdi kerületben Ürményi Bernát néppárti jelölt programbeszédjének megtartását elhalasztotta; jövő vasárnapra Boda Vilmos képviselő tegnap kezdte meg körutját; megválasztása biztos.

— (Eljegyzés.) Siska Károly budapesti posta- és távirtdigazgatósági tiszt eljegyezte Lechner Teklát, Lechner Antal, a Pécsi Takarékpénztár vezérigazgatójának leányát.

— (Millenniumi szünet a népiskolákban.) Mai naptól kezdve, az egész héten szünetelnek a népiskolákban az előadások. A közoktatásügyi miniszter által rendelt hétnapos millenniumi szünetből 3 napot ezelőtt két héttel nyertek a tanulók, most pedig a hátralékos négy napot kapták szünetidőül.

— (Szélhámós ügynök.) Dick Antal, tolnamegyei, bögyészi születésű ügynököt tegnap Budapesten letartóztatta a rendőrség. Dick Antal huszonöt éves, jelenleg foglalkozása nincs s így arra vetemedett, hogy Fürst Jenő és Breuer Jenő álnév alatt lakáskeresés ügyét adván okul, egy helyen lopott, más helyen meg pénzt csalt ki s azután pár nap múlva megszökött. Eddig 30 feljelentést tettek ellene a rendőrségnél.

— (A népfelkelők jelentkezésének elhalasztása.) Holnap (pénteken) vette volna kezdetét a népfelkelők jelentkezése, ha a választási mozgalmakra való tekintettel el nem halasztják őket, épen úgy mint az ellenőrzési szemléket. De elhalasztották őket s mint a polgármesteri hivatal közzéteszi, a f. hó 16—18-ra kitűzött jelentkezések november hóra elhalasztatnak s ujjabb határidejük annak idején közhírré fog tétetni.

— (A főispán jelöltsége.) Ma dé. háromnegyed 10 kor százhusz tagu küldöttség jelent meg a pécsvárad kerületből melynek szónoka Csakey István ev. ref. esperes, följajánlotta Kardos Kálmán főispán számára a kerület mandátumát. Minthogy a főispán lakása szűknek bizonyult ily nagy társaság befogadására, a főispán a szobákban elfért honoráciorok előtt kijelentette, hogy a mandátumot — természetesen szabadelvé párti programmal — készségesen elfogadja és a küldöttség összes tagjait meghívta a közeli Scholtz-féle sörccsarnokba. Tíz órakor megjelent Kardos Kálmán főispán az időközben 300-ra is fölszaporodott társaságban és a nagy teremben Gálos Ede pécsvárad ügyvéd fogadta beszéddel, melyre a főispán meghatóttan válaszolt, s meginvitálta az egész érdemes társaságot ebédre. A valahonnét előkerült cigány rázendített a legvigabbjára, a sörös hordók végtelen száma csapra ütött s a sváb választó atyafi vigan itta a brudert a magyarral, éltetve erősen az „unser Kálmán“-t. Délben 12 órakor 120 főre már

meg volt terítve. Az asztalfőn Kardos Kálmán foglalt helyet, körében Reeh György rendőrkapitány és Darócy Aladár főispáni titkár, valamint a felkérő küldöttség intelligenciája, névszerint: Driesz Lajos ügyvéd, Léway Lajos alapítványi ügyész, Trastyánszky László főerdész, Círer József bérlő, Bolyarits Szvetozár véremédkel. esperes; továbbá a járás jegyzői közül Szita Sándor, Strancinger János, Gayer Gyula, Rátky Ernő, Kisfaludy Vidor, Rózsa Kálmán, Buschman Vince; dr. Schlesinger Dávid járásorvos, majdnem minden pécsváradi iparos és kereskedő, továbbá igen nagy számú kékbeli atyafi klumpában és klumpa nélkül. A menüt Jakab Imre vendéglős szolgáltatta, mely jó magyaros leves, marhahús, mártás, kétféle sült, rétes és feketekávéból állott, hozzá jóféle hidasit öntögetett a „Franz“ a főispán saját terméséből a poharakba, természetesen megeredtek a tósztok úgy a szelidek, mint a vadak, melyek még akkor is folytak feltartóztathatlanul, midőn ő méltósága lakásán szokásos délutáni sziesz-láját tartotta, odahagyva az érdeemes polgártársakat. Kardos Kálmán főispán vasárnap d. e. 10 órakor fogja megtartani programbeszédét Pécsváradon.

— **(Halálos elgázolás.)** Németi községben Paragya György ottani lakosnak két éves István nevű kis fiacskáját Bosnyák József, szintén németi lakos, az utcán kocsijával elgázolta tegnap délután 4 órakor. Az elgázolt fiú oly súlyos sebeket

szenvedett, hogy sebei következtében még tegnap este 8 órakor meghalt. Trixler Rudolf dr. járásorvos ma délelőtt kiment a helyszínére, hogy az elgázolt fiú holttestét megvizsgálja. Az esetre vonatkozólag különben hivatalból is megindították a nyomozást, hogy kit terhel a felelősség a kis fiú szerencsétlen halála miatt.

— **(Szerelmes menyecske.)** Hát van menyecske, a ki nem szerelmes? Olyan nincs, de van a ki — másba szerelmes — nem a férj urába, a mi pedig — uti figura docet — veszedelmes állapot egy kissé. Egy pellérdi polgár is lám egy zsák liszt erejéig nyögi a menyecskéje szerelmét — másba; a feleség pedig, no a feleség szintén nyögi a szerelme révén a zsák liszt — következményeit. Ugy esett, hogy egy zsák lisztet vásárolt a menyecske Pécsen a azt egy napszamos emberrel vitette haza. Mikor a falu tájára értek, letette a menyecske a zsákot az árokpartra, majd beviszi onnan ő maga . . . Csak sejteni szabad inkább, mint tudni, mi történt aztán, annyi bizonyos, hogy a menyecske a hivatalos akta szerint „bement egy házba a falu végén“ — s mire visszatért onnan, se hire, se hamva a — zsáknak . . . A menyecske a nemezist okolja, férj-ura ellenben más valamit, a minnek úgy állítja — botban van az orvos-sága . . .

— **(Megtűnt sajtóper.)** Megirtuk, hogy a pécsi kir. törvényszék f. hó 24-ik napjára tüzte ki Klein Jakab dr., dombovári tudósítónk Bors József elleni sajtópe-

rében az esküdtzéki végtárgyalást. Most azonban Klein panaszát visszavonta s így a további eljárást a törvényszék es ügyben beszüntette.

— **(Megvert ember.)** Dárdai levezónk írja, hogy Dobozay Sándor és neje csusai lakosok Bácsi János, odaváló lakossal szóváltásba elegyedvén, szóról-szóra annyira mentek, hogy végre felkaptak egy favillát s azzal Bácsit úgy eldönggették, hogy — az orvosi vélemény szerint — 18—20 napig fogja az ágyat nyomni, míg sebeitől felépül.

— **(Megtűnt az anyjától.)** Egy tizennégy éves fiú okozott most az anyjának bánatot és aggodalmat azzal, hogy eltűnt hazuról, megszőkött a szülei házától, csak ő maga tudja, mi okból. Werli Ádám-nak hívják az eltűnt fiút; cipészinás volt, de úgy látszik, nem igen érszett kedvet a munkához. Édes anyja, özv. Werli Ignácné, báltaszéki lakosnő, sokáig intette a javulásra, de nem sokra ment vele. Végre a fiút haza vette magához, hogy talán így jobban tud reá hatni s a jó utra téríteni. Az azonban nem akarta hallgatni az anyai tanácsokat s a napokban eltűnt hazuról. Megszőkött s most nem tudják, hol tartózkodik. A szegzárdi szolgabíróság megkeresése folytán a pécsi rendőrség is keresi; de még eddig nem akadtak a nyomára.

— **(Iskolai hírek.)** A pécsi állami főreáliskola növendékei közül mintegy husz növendék megy fel a napokban az eszedéves kiállítás megtekintésére Gallovich

S arcát ellepte a szemérem pirja, de szive még hevesebben dobogott, ajka lázasan lihegett, a mikor mondta:

— Hiszek neked. És mégis, ígérd meg, hogy azt az estét mához egy hétre velem töltöd. Csak akkor leszek igazán boldog, csak úgy hiszek szerelmedben.

S elrejtette a fejét, piruló szép arcát a férfi mellére.

Nemes Ferenc szemében fellobbant a diadal, a győzelem lángja. Éa arcán valami sajátságos vad öröm jelent meg. Forró csókjaival elhalmozta Liána nyakát, arcát és kezeit, a mikor szenvedélyesen suttozta hozzá:

— Boldoggá teszel, szerelmem! Igérem, igérem! Tied a nappalom, az éjjem; minden gondolatom, életem minden pillanata.

Mikor pedig egy jó félóra múlva elhagyta a majorházat, arcán a győzelem büszkeségével, a daidal érzetével így monologizált magában:

— Végre! Épen jókor hajoltál meg, kis asszonyka! S a lelkiismeretemet még csak nem is terheli a csábítás érzete, hiszen tu l'as volu, Georges Dandin; magad akartad, szépséges szép asszony!

Liána pedig az ablakon keszesztül utána nézett a szeretett, a bálványozott férfinak.

Büszke örömtől, igaz boldogságtól dobogott a keble. És nem gondolt másra, csak hogy szerelmét, első igaz szerelmét viassozza az a férfi s ime meghódította magának, egyedül magának.

S minden nap, napnak minden órájában, az

egyszer s gyermekével a karján le fogja lépni a világ előtt. Le a jegyese előtt s tönkreteszi egész jövőjét, lerontja legszebb terveit.

Ily gondolatok közben ért a kastélyba.

S a mint szobájába ért, egy levelet pillantott meg az asztalon.

Összerezzent.

És essébe jutott, hogy az a lány írhat neki, mint irt már sokszor, hogy pénzt szaroljon ki tőle. S egészen megkönnyebbült, a mint elolvasta. Egy barátja írta s gratulált benne a leendő eljegyzéshez, melynek a híre már Budapestre is eljutott.

Nemes Ferenc fáradtan simította végig magas homlokát a kezével.

Az ördögbe is, most mikor két késsel nyujtják feléje a szerencsét, ne is tolokodjék kösójök az a lány!

Hanem jókedve, bizalma csakhamar visszatért. S mert estére épen a bankárékhöz volt hivatalos vacsorára, öltözködni kezdett.

János, főreáliskolai tanár vezetése alatt. — Az ósdi népiskolát egyelőre bezárták, mert a tanító fia difteritissben megbetegedett. — A siklósi járásban levő Turony községben levő ev. reform. népiskolát községi jellegűvé akarják átalakítani s erre vonatkozólag a lépéseket meg is tették már a megyei tanfelügyelőségnél.

— **(Leégett korcsma.)** Hosszube tényben hétfőn délelőtt 10 órakor tűz ütött ki Pfeiffer Gusztáv és Katalin tulajdonát képező korcsmában, melyet Roth János korcsmáros bérelt. A tűz, dacára a gyors segítségnek, végig terjedt a korcsmaépületen és a mellette levő szint is ellepvn, mindkét épület leégett. A leégett épületek biztosítva voltak, de a kár így is nagy, mert a bérlőnek butorai, hordói s egyéb ingóságai is bennégtek. A tűz oka ismeretlen.

— **(Véres kukoricafosztás.)** Az éjjel 11 óra tájban véres fejjel bandukolt végig a Makártutván egy legény. Az is lát szott rajta, hogy többet vett be az idei karcoból, mint kellett volna s azért kissé kételkedni lehet abban az előadásában, melylyel a rendőrség előtt előadta, hogy kik és mért verték be a fejét. Kukoricafosztáson volt, a hol jó bor és szép lányok fölös számmal található. Békésen fosztotta a kukoricát, mértékletesen itta a bort, illendőséggel udrolt a lányoknak, mégis ki akarták nézni a fosztásból a többi legények. S mikor látták, hogy ez nem sikerül, veszekedést kezdtek vele, a minnek a vége az lett, hogy ő bev

fejjel esett ki az udvarból az utcára. A gyanuba vett legényeket még az új folyamán a kukoricafosztás helyén kihallgatták s azok, úgy az összes jelen voltak, éppen ellenkezőleg adják elő a dolgot. E szerint a bev

— **(A szőlők rémei.)** Dacára, hogy a szüreten maguknak a szőlőtulajdonos gazdáknak sincs valami nagy örömtük és annál kevesebb dolguk, mégis akadnak még most is olyan enyveskeszt jómadarak, a kik megdézsmálják a szőlőtőkét s nem egy helyen le is szüretelnek a gazda helyett. Ezek azok a bisonyos kétesfoglalkozásu napszámoslányok és gyerekek, kik a nyáron gyümölcslopáson kezdtek és most tilos szüreteléssel végsik be könnyű foglalkozásukat, melyen csak néha vesztettek rajta s akkor is könnyű szerrel menekültek meg a büntetés elől, mert egykét kosár gyümölcs ellopásánál többet nem lehetett rájuk bizonyítani. Most, hogy a szüret vége felé jár, igyekeznek az ismeretlen tolvajok megrakodni jóféle szőlővel s ezért, a hol csak szerét ejthetik, lopnak, mint a csóka. Naponkint jelentenek be a megkárosult szőlőtulajdonosok egy-egy lopási esetet; így ma reggelre is három helyről jelentették, hogy az éjjel ismeretlen tettesek megdézsmálták a szőlőtőkét. A rendőrség megindította

a nyomozást a szőlők rémeinek kézrekerítése iránt.

— **(Elpáholt csábitó.)** Egy ifjuról szól az az ének. Egy ifjuról, a ki hideg borogatással a hátán és fején, szentül megfogadta, hogy soha sem jár ez életben többé a más ember felesége után. Sok bajjal és veszélylyel járó időöltés ez, a mely végzetessé is válhat olykor olykor. Mint éppen az este. Ez a hebehurgyás, nagy ádámcsutkájú ifju ember nagyon reá vetette a szemét egy munkásember feleségére, aki pedig már a saját vallomása szerint is tul van a harminc éven. Addig ostromolta, addig környékezte a természetes asszonyságot, míg annak is megolvadt a vajpuhaságu szive és légyottot adott a szerelmes hajlamu lovagnak. Hanem erről a bizalmas találkozásról a férj is megsejtett egyet-mást és egy jókora füttykőssel fölfegyverkezve rájuk csapott a házasságtörőkre. Lett erre aztán riadalom. A menyecske hanyatt-homlok futott lefelé a szurós gala gonya bokrok között, az ifjut azonban nyakon csipte a megcsalt férj s úgy összevissza verte, hogy egy-két hét is beletelik, míg felépül a sűrű kék foltokból.

— **(Megnyirbált fülti anyós.)** Cserkuton tegnap reggel egy hat tagból álló cigánycsapat vonult keresztül. Alig értek a község végére, valami felett összevesztek s olyan verekedést rögtönöztek, melyben még vér is folyt. A verekedésben a főhős egy fiatal menyecske volt, ki egy éltesebb asszonysággal, az anyósával kelt harcra és

IX.

Mikor Nemes Ferenc egy délután szokásos látogatására sietett Liánához, a majorhás folyosóján egy ismeretlen férfival találkozott. Fialat volt az is, mint ő: magas, erős, mint ő s szép arcán előkelő finomság bont.

A mint elhaladtak egymás mellett, szemeik találkoztak, de nem köszöntették egymást. Nem tartották udvariatiánságnak, mert hisz nem voltak ismerősök.

Nemes Ferenc utána nézett a deli, szép, büszke embernek s a fogai közt mormolta:

— Az ördögbe is, csak nem előzött meg valaki Liánánál?! Épen most, mikor a győzelemtől függ egész életem.

És sietve nyitott be a szalonba.

Liána, mint rendesen, már várta. S Nemes Ferenc mint rendesen kezet csókolt neki s helyet foglalt a mellette levő széket. S mint rendesen elkezdtek társalogni köszönyös, mindennapi dolgokról.

Nemes Ferencet azonban nem engedte nyugodni az az ismeretlen férfi.

— Ki az, a kivel most találkoztam a folyosón, a hogy jöttem? Ugy látszik innen jött ki?

Kérdé egyszere a beszélgetés közben.

— A gazdasági felügyelő, Erdős Béla. Lazárovits még mindig nem jön haza; most épen Németországba utazott üzleti ügyekben. Hát hogy a gazdaság ne legyen felügyelet nélkül, ezt az embert szerződtette s küldte most le ide. Épen ma délelőtt érkezett meg.

Liána egy kis szünetet tartott. Ránézett a férjára nagy, mélytűstü szemeivel s aztán mosolyogva folytató:

— S képzeld, mily meglepő újságot tud, hogy önnek mához egy hétre lesz eljegyzése a Schnabele bankár leányával.

De a hangja már remegett s a végén felugrott, átfogta két karjával a férfi nyakát s úgy könyörgött hozzá könyek között.

— Ugye, nem igaz? Mondd, hogy nem igaz; hogy engem szeretsz és senki mást.

Nemes Ferenc megrettent. S tagadhatatlanul, remegett a hangja, a mikor felelte.

— Nem igaz, drágám. Hazudott, a ki mondta. Téged szeretlek, egyedül csak téged.

S átölelte a remegő kis asszonyt, forrón, szenvedélyesen.

S hangjának remegése, ölelésének ereje elaltatta Liánában a gyanut.

Odaborult a mellére s ott rebegette boldogan:

— Köszönöm, köszönöm.

S elhallgatott.

És a mint ott fektüdt Nemes Ferenc széles mellén, dobogó szívét szívére nyugtatva, egyre csak nézett két szép szemével a szemeibe.

mivel máshol nem foghatta meg a harcias aszonyt, a füleibe kapasszkodott s az egyiket egy késsel két helyen meg is vágta. A megnyirbált fülű anyós azonban nem sokat törődött fájdalommal, hanem kedves menyét fogtatni kezdte s csak a többiek birták ki szabadítani a kezei közül. A verekedő cigánycsapat astán hamarosan tovább vonult, mielőtt elfogták volna őket.

— **(Függő tolvaj.)** Korán sem olyan tolvajról van szó, a ki függőket lopott, hanem igenis olyanról, a ki mindennek dacára mégis — függő tolvaj. Függő tolvaj, mert függve maradt ott, a hol lopást akart elkövetni. Blás z Ágost, átai lakos udvarába tegnap éjjel belopózott egy csavargó, hogy ott valami elvinni való után nézzen. A házban nem volt otthon senki, csak egy szolgáló, a ki mikor a tolvajt észrevette, lármát csapott. A jómadár erre ijedten ugrott neki a kapunak, de a ruhája megakadt a kapu vas szögeiben s ő ott maradt a kapu függve. A lány a szomszédba szaladt segítségért s kiabálta is, hogy a tolvaj ott függ a kapu tetején, de mire a szomszédok kisiettek, hogy a függő tolvajt elfogják, az már nem volt sehoh. Kabátja feláldozásával, melyet ott hagyott a kapu szögein, elmenekült. Most folyik a nyomozást utána; a kabát jó utmutató a tolvaj kilétére nézve, csak meg kell találni a belevaló embert.

— **(Az ujonccallítás előkészítése.)** Az 1897-ik évi ujonccallításra vonatkozó előmunkálatok tárgyában a honvédelmi miniszter körrendeletet adott ki, melyet megküldött Pécs és Baranyamegye törvényhatóságának is. A körrendeletből a következőket közöljük: 1. Az 1897-ik évi ujonccallításra felhívandó három korosztályt, az 1876-ik, 1875-ik és 1874-ik évben született állításkötelesek képezik. Ezen állításkötelesek összeírása az 1895. év október 1-je óta előfordult halálozási eseteknek és egyéb változásoknak bejegyzése végett az állami anyakönyvvezetőkkel is közlendő és az összeírás általuk is kiegészítendő anyakönyvi kivonatok alapján, másfelől azonban az állításkötelesek személyes jelentkezései és a községi előjárók részéről eszközlendő nyomozások alapján történik. A sorozó járási tisztviselők és a községi előjáróságok különösen utasítandók: hogy az 1874-ik évben született s a jövő évi januárius 1-ével már állításköteles korba lépő férfnembeli egyénekről a felekezeti anyakönyvvezetők által az 1874-ik évben kiállított anyakönyvi kivonatok, melyek az időközben lefolyt két év alatt, illetőleg az 1895. évi szeptember 30-ig közbenjött elhalálozási esetek és egyéb változások tekintetében leendő kiegészítés végett nekik visszaadattak és általuk már kiegészíthetők is voltak, a szükséghez képest és minden esetre még október hó első felében a felekezeti anyakönyvvezetőkől visszakeréven, ezen anyakönyvi kivonatok az 1895. évi október 1-től történt elhalálozási eseteknek és egyéb változásoknak is folytatódagos bejegyzése végett azonnal és oly megkereséssel küldjék meg az illetékes állami anyakönyvvezetőknek, hogy azokat folyó évi október hó 31-ig, vagy legkésőbb november 5-ig a sorozó járási tisztviselőkhöz és illetőleg a

községi előjáróságokhoz visszajuttassák. A kedvezmények iránti kérvényekhez csatolandó családi értesítőket az 1895. évi október 1-je óta történt vagy nem történt változás tekintetében az illetékes állami anyakönyvvezetők által is kiegészíttetni, vagy láttamoztatni kell.

— **(A lovak elé fektűt.)** Nagy népcsődületet okozott tegnap este a pályautca végén egy vándorlegény, a ki részeg állapotban baktatott a kocsiuton, majd pedig megtette azt a furcsa dolgot, hogy elvágta magát keresztbe az uton éppen akkor, mikor három négy terheszekér közeledett arra. A részeg embert csak nagynehezen birták a lovak elől elvonaszolni, a ki erőnek erejével össze akarta magát gázoltatni. Persze astán rendőrért mentek s egy rendőr be is kísérté a furcsa passzióju embert a rendőrségre, a hol kitűnt, hogy a munkanélküli csavargó utolsó filléreit is pálinkára adta s részegségében ily módon akarta magát a halálba kergetni. Illetőségi helyére fogják toloncolni.

A színházi idény megnyitása alkalmából Párizsból érkeztek a legujabb izlésnek megfelelő kiváló finom úri és női színházi látesővek, valamint egyéb optikai tárgyak, u. m. hő és lég-nyommérők, aneroidok, szemüvegek és orrcsüptetők stb., mely cikkek igen olcsó gyári árak mellett **Schönvald Imre ókszergyárosnál, Pécsen, Királyutczában** kaphatók. — Minden e szakmába vágó javítások igen mérsékelt áron leggyorsabban eszközöltetnek.

TÁVIRATOK.

— **Förster Aurél Sásdon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma érkezett a függetlenségi és 48-as párt jelöltje, Förster Aurél a járás székhelyére. Az érkező jelölt elé Gundy Miklós esperes, Barna Izsó kir. közjegyző, Jakab Lajos és Jobszt László dr., ügyvédek, Máthé Odón nyugdíjas ídbíró, Biró Imre és Sipos Imre plébánosok utaztak Dombóvárra s ezek kíséretében érkezett meg Förster Sásdra, hol a dühöngő vihar dacára nagyszámu választó várakozott rá, élükön Halvax József mágocsi plébánossal. A vasuti pályaháztól Förstert banderium és hosszú kocsisor kísérté a templomterre, hol Förster nagy hatást keltett beszédében mutatkozott be választóinak. Vice Mihály volt sásdi bíró, mint községi előjáró, köszönte meg Försternek gyújtó szónoklatát.

— **A vén Tizza nyilatkozik.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nagyvárad város küldöttsége tegnap kereste fel Budapesten, Tizza Kálmánt, főljánlva számára újból a jelöltséget. A vén generális elfogadta, mely alkalommal kijelentette, hogy az osztrákok méltatlan, szenvedélyes követeléseivel szemben nem lehetett s az idők végeig nem lehet más választ adni, mint a magyar kvóta-bizottság adott, ami egyértelmű a visszautasítással. Reméli, ha a szenvedélyek csillapulni fognak, azok, akik azt indították, be fogják látni s fohagynak szenvedélytől sugallt legigazságtalanabb követeléseikkel. Ha be kell következnii a szakításnak, ám legyen, hadd

lássá a világ, hogy nem mi vagyunk az okai ennek a szakításnak.

Este Tizza bankettet adott a küldöttség tiszteletére, melyen magga Bánffy miniszterelnök is jelen volt. Bánffy beszélt is a vén Tizza mellett s azt az állítást, hogy ő a Tizza-klikket üldözi, az ellenszomorú, gyöngye vergődésének mondja. Tizza bölcs tanácsát követni, támogatását igénybe venni minden okos kormány kötelessége. Élteti Tizsát, az ország büszkeségét. Persze a miniszterelnök beszéde nagy tetszésre talált s a vén Tizza, hogy meghálálja a miniszterelnök korteskedését, szintén poharat emelt és Bánffyt, mint pártvezért éltette.

— **Szilágyi Dezső Pozsonyban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szilágyi Dezső ma féltizenkettőkor érkezett Pozsonyba. A pályaudvaron 150 főnyi közönség várta s Esterházy István gróf, volt főispán üdvözölte. Beszámolóját délután 4 órakor tartotta.

— **Elbocsátott cseh tene-rista.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az operaház és a Broulik közti pör tárgyalását ma kezdték meg a járásbírósnál; Broulik ügye csehül áll.

— **Strohmann az esküdtek előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Krstyán“ tót lapnak sajtópöre ma vette kezdetét antiszemita izgatás miatt. A bátor szerkesztők Mayer Antal cipészt állították oda Strohmannak, kiről kisült, hogy sem írni, sem olvasni nem tud.

— **Lajos Viktor főherceg Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lajos Viktor főherceg, mint a vörös kereszt egyeslet védnök-helyettese, ma meglátogatta az egyesületet, hol ünnepelesen fogadták.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

NYILT-TÉR)

Legfőbb.

kárpáti jubturót

kis bődönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

Hirdetések.

A pécsi papnövelde

4483 öles kertje

(Kórházutca 13. sz.) a hosszátartozó lakóházzal, istálló, sertésólak és melegházzal együtt

1897. évi január hó 1-től

köicsönös megegyezés szerint több évre bérbeadatik.

A bérleti föltételek a semináriumi vicerektor-nál (Papnövelde u. 1. sz.) tudhatók meg.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.